

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Craiu Nicolae

Plămădeală Ghenadie

judecând fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021, declarat de către inculpata

Conoval Eugenia xxxxx, născută la xxxxx, domiciliată în xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 14.05.2015 – 24.05.2017;*
- 2. Instanța de apel: 14.06.2017 – 27.03.2019;*
- 3. Instanța de recurs: 30.05.2019 – 15.10.2019;*
- 4. Instanța de apel: 15.11.2019 – 21.01.2021;*
- 5. Instanța de recurs: 08.04.2021 – 07.12.2021.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 24 mai 2017, Conoval Eugenia a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 207, 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Conoval Eugenia a fost învinuită de faptul că a săvârșit infracțiunea de complicitate la scoaterea ilegală a copilului din țară în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, acționând de comun acord cu Dragan Petru și notarul public Conoval Eugenia, cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul, că ultima (Xxxxxx) nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația

unuia din aceștia privind numirea unui însoțitor la ieșirea din Republica Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe Xxxxxx, bunica minorei, care în lipsa părinților aflați peste hotare o supraveghea pe minora Xxxxxx, să semneze o declarație din numele părinților copilului ce permitea scoaterea ei din țară.

Ulterior, la începutul lunii iulie 2013 Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii ei Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului minor din țară, a asigurat-o pe Xxxxxx, că în Federația Rusă, minora Xxxxxx v-a munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea, de a-i permite nepotei minore să iasă din Republica Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx, că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din Republica Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar din xxxxxx, pentru a semna declarația, prin care-și dă acordul ca minora Xxxxxx să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la data de 11.07.2013 Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx și pe bunica ei Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval din xxxxxx caree acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru i-a comunicat notarului public Eugenia Conoval, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în Republica Moldova a părinților acesteia, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea copilului din Republica Moldova.

Apoi, Dragan Petru care acționa de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval de a întocmi o declarație în acest sens din numele părinților copilului Xxxxxx, în care să fie inclusă în calitate de mamă a respectivului copil, bunica acesteia – Xxxxxx.

În continuare, în aceeași zi, la 11.07.2013 notarul public Conoval Eugenia, fiind persoană publică și aflându-se în biroul său notarial din xxxxx, cunoscând despre faptul, că părinții minorei xxxxx sunt peste hotarele RM și despre adevăratul grad de rudenie al Xxxxxx, care este bunica minorei, acționând în calitate de complice a înlăturat obstacolele la comiterea infracțiunii prin faptul, că acționând contrar prevederilor art. 42 alin. (1) a Legii nr. 1453-XV din 08.11.2002 Cu privire la notariat, potrivit căror: la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial, având obligația, conform art. 19 lit. b) a acestei Legi să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercitarea drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite, contrar dispozițiilor art. 50 alin. (2) a Legii menționate, potrivit căror: persoanele care desfășoară activitatea notarială au obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile

reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica minorei Xxxxxx, ar fi mama acestei care-i permite ieșirea din R. Moldova fiind însoțită de către Budurin Lilia.

În aceeași zi, la 11.07.2013, Dragan Petru continuându-și acțiunile infracționale, a achitat din cont propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea îmbrăcăminte și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, imbarcând-o împreună cu Budurin Lilia în automobilul cu n/î xxxxx și transportând-o împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

În aceeași zi, la 11.07.2013 Budurin Lilia, continuându-și acțiunile infracționale, a scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația nr. 5813 legalizată de notarul Conoval Eugenia, în care era fals indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica Nicoletei, ar fi mama minorei ce-i permite ieșirea din R. Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în localitatea xxxxx, regiunea xxxxx, unde benevol a efectuat lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată.

Totodată, aflându-se fără supravegherea părinților care nu cunoșteau locul aflării copilului minor Xxxxxx și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familiei, iar Budurin Lilia desemnată prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval drept însoțitorul ei pe perioada călătoriei, ne asigurându-i supravegherea suficientă, minorei în circumstanțe nestabilite i-au fost cauzate leziuni corporale grave, ce au dus la decesul ei.

Aceste acțiuni ale inculpatei Conoval Eugenia au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. art. 42 alin. (5), 207 Cod penal, cu calificativele *complicitate la scoaterea ilegală a copilului din țară în baza unor acte false în scopuri altele decât cele indicate la art. 206 Cod penal*.

Tot Conoval Eugenia a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, acționând de comun acord cu Dragan Petru și notarul public Conoval Eugenia, cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul, că ultima (Xxxxxx) nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația unuia din aceștia privind numirea unui însoțitor la ieșirea din R. Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe bunica minorei Xxxxxx, ce o supraveghea în lipsa părinților aflați peste hotarele țării, să semneze declarația din numele acestora ce permitea scoaterea ei din țară.

Ulterior, tot la începutul lui iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii ei Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului minor din țară, a

asigurat-o pe Xxxxxx, că în Federația Rusă, minora Xxxxxx v-a munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea, de a-i permite nepoatei minore să iasă din R. Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx, că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din R. Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar din xxxxxx, pentru a semna declarația, prin care-și dă acordul ca minora Xxxxxx să iasă din R. Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la 11.07.2013 Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx și pe bunica ei Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval, amplasat în xxxxxx, care acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru, i-a comunicat notarului public Eugenia Conoval, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în R. Moldova a părinților ei, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea ei din R. Moldova. Apoi Dragan Petru acționând de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval de a întocmi o declarație în acest sens din numele părinților copilului Xxxxxx, în care să fie inclusă în calitate de mamă a respectivului copil, bunica acesteia – Xxxxxx.

În continuare, în aceeași zi, la 11.07.2013, notarul public Conoval Eugenia, care fiind persoană publică, aflându-se în biroul său notarial din xxxxx, xxxxx, folosind situația de serviciu în interes material, exprimat în costul serviciilor notariale în valoare de 99 lei MDL, încălcând drepturile părinților copilului Xxxxxx, prevăzute de art. art. 60-61 Codul familiei, cunoscând despre faptul, că părinții ei se află peste hotarele țării și despre adevăratul grad de rudenie a Xxxxxx – bunica Nicoletei, contrar prevederilor art. 42 alin. (1) a Legii nr. 1453-XV din 08.11.2002 Cu privire la notariat, potrivit căror: la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial, având obligația, conform art. 19 lit. b) a acestei Legi să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercitarea drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite, contrar dispozițiilor art. 50 alin. (2) a Legii menționate, conform căror: persoanele care desfășoară activitatea notarială are obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a indicat, că Xxxxxx xxxxx, ce în realitate este bunica minorei Xxxxxx, i-ar fi mamă și i-ar permite ieșirea din R. Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

În aceeași zi, la 11.07.2013 Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, a achitat din cont propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea îmbrăcăminte și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, îmbarcând-o pe ea și pe Budurin Lilia în automobilul cu n/î

xxxxx ce li-a transportat împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

Tot la data de 11.07.2013, Budurin Lilia, continuând acțiunile infracționale, a scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația nr. 5813 legalizată de notarul Conoval Eugenia, în care era fals indicat, că Xxxxxx xxxxx, care în realitate este bunica Nicoletei, i-ar fi mama și-i permite ieșirea din R. Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în localitatea xxxxx, unde benevol a efectuat lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată.

Totodată, aflându-se fără supravegherea părinților ce nu cunoșteau locul aflării copilului minor Xxxxxx și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familie, iar Budurin Lilia desemnată, prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval, fiindu-i însoțitor pe perioada călătoriei, nu i-a asigurat supravegherea suficientă, cărei în circumstanțe nestabilite i-au fost cauzate leziuni corporale grave, ce au dus la decesul ei.

Acțiunile inculpatei Conoval Eugenia au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu calificativele *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, soldate cu urmări grave*.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții noi privind condamnarea inculpatei Conoval Eugenia în baza art. art. 42 alin. (5), 207 și 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal pedeapsă pentru concurs de infracțiuni pe un termen de cinci ani, cu suspendarea condiționată a executării ei în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de cinci ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de activitatea notarială pe un termen de cinci ani.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a apreciat obiectiv probatoriul administrat de acuzare, ceea ce a dus la constatarea greșită a aspectelor faptice a cauzei, soluția de achitare bazându-se în exclusivitate pe declarațiile inculpatei de nerecunoaștere a vinovăției și a celor doi martori M. Tozlovan și N. Pascarenco ce activează în cadrul biroului ei notarial, fără a ține cont de declarațiile martorilor Xxxxxx, Dragan Petru, Budurin Lilia, Rotari Ion, Rotari Cristina.

Apelantul a menționat, că vinovăția inculpatei își regăsește confirmare și prin depozițiile părinților minorei Xxxxxx - Rotari Vladimir și Elena ce i-au confirmat aflarea în supravegherea bunicii Xxxxxx pe perioada aflării lor la muncă în Federația Rusă, ne acordându-i acesteia împuterniciri de a decide asupra posibilității ieșirii copilului din țară, fără acordul lor, pe care de facto nici nu și l-au expus, aflând în august 2013 despre plecarea Nicoletei la muncă în străinătate, în baza unei declarații perfectate de către notarul public Conoval Eugenia pe numele Liliei

Budurin cu participarea lui Petru Dragan, iar în septembrie 2013 și despre decesul ei, inculpata susținând doar atestarea semnăturii, precum și prin procesul-verbal din 11.01.2014 de ridicare de la Xxxxxx a declarației notariale nr. 5813 din 11.07.2013; permisul de transportare a cadavrului; traducerea notarială a pașaportului Xxxxxx; certificate nr. B din 19.09.2013 și înștiințarea anchetatorului D. Cudarev din 18.09.2013; procesul-verbal din 11.01.2014 de examinare a actelor; procesul-verbal din 14.01.2014 de ridicare de la Xxxxxx a pașaportului pe numele Xxxxxx, născută la xxxxxx cu xxxxxx; procesul-verbal din 18.02.2014 de examinare a pașaportului; procesul-verbal din 14.01.2014 de ridicare de la biroul notarului public Conoval Eugenia a registrului actelor notariale seria AA nr. 0014494/428 început la 17.06.2013 finisat la 21.08.2013, cusut și sigilat pe 200 file, cu examinarea lui la 20.02.2014; procesul-verbal din 26.04.2014 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, ridicate la 25.02.2014 de la compania de telecomunicații SA „Orange”; procesul-verbal din 19.05.2014 de confruntare între martorul Xxxxxx și Dragan Petru; procesul-verbal din 27.06.2014 de confruntare la care martorul Xxxxxx susținea, că Conoval Eugenia a cunoscut despre faptul, că-i este bunică minorei Xxxxxx și, că părinții ei sunt plecați peste hotarele țării, necatând la ce a perfectat declarația, prin sentința Judecătoriei Florești din 03.02.2016 Budurin Lilia și Dragan Petru fiind condamnați pe art. 207 Cod penal, recunoscându-și integral vinovăția, inclusiv de coparticipare la infracțiune a notarului public Conoval Eugenia.

Consideră că instanța de judecată a apreciat unilateral probele examinate în ședința de judecată, acordând prioritate declarațiilor inculpatei Conoval Eugenia care nu și-a recunoscut vina, având scopul de a se eschiva de răspundere penală, precum și declarațiilor martorilor prezentați de către inculpată, Tozlovan Mihaela și Pascarencu Natalia, ori martorii respectivi au activat la data comiterii infracțiunilor, activând și în continuare la biroul notarului public fiind în dependență de serviciu față de inculpată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

În corespundere cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, Conoval Eugenia a fost liberată de răspundere penală pe art. 42 alin. (5), 207 și 327 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

6. De asemenea, avocatul Ceban Vasile în numele inculpatei a declarat recurs ordinar, solicitând în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din

15 octombrie 2019 au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei ce către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a admis o eroare prin faptul că, greșit a aplicat prevederile art. 60 Cod penal, dispunând liberarea de răspundere penală a inculpatei în legătură cu expirarea termenului de prescripție și încetarea procesului penal în această parte, or, instituția prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de articolul menționat mai sus, stipulează că „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave; d) 20 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave”.

Reținând prevederile art. 16 alin. (3)-(4) Cod penal, instanța de recurs a constatat că, infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 207 Cod penal, încriminată inculpatei face parte din categoria celor grave, la caz nefiind incidentă instituția prescripției tragerii la răspundere penală, or, de la data comiterii faptei urma să fi expirat termenul de 15 ani, pe când fapta a fost săvârșită de către inculpată la data de 11 iulie 2013.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021 a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Conoval Eugenia a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 207 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Conoval Eugenia a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de activitatea notarială pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatei Conoval Eugenia i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de activitatea notarială pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilite lui Conoval Eugenia a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

8.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a notat, că sentința primei instanțe privind achitarea lui Conoval Eugenia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 207, 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu se racordă la probele administrate, deoarece totalitatea probelor cercetate suplimentar de către instanța de apel denotă necesitatea pronunțării în speță a unei sentințe de condamnare.

Instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpatei se dovedește prin declarațiile martorului Tozlovan Mihaela (f.d.53-54, vol.VI); ale martorului Xxxxxx date în prima instanță; plângerea lui Xxxxxx din 11.01.2014, prin care aceasta a sesizat OUP privind identificarea persoanelor ce se fac vinovate de scoaterea ilegală în iulie 2013 a fiicei sale minore Xxxxxx în străinătate, prin falsificarea actelor, unde ea a decedat în circumstanțe suspecte (f.d. 67, vol. I), înscris, care confirmă lipsa acordului mamei Xxxxxx privind scoaterea copilului minor de pe teritoriul țării, fiind admisă de instanță drept probă pertinentă, concludentă și utilă în cauza penală, deoarece coroborează cu restul probelor.

Instanța de apel a reținut drept probă pertinentă, concludentă și utilă declarația notarială nr.5813 din 11.07.2013, din conținutul căreia se atestă acordul Xxxxxx la ieșirea fiicei minore Xxxxxx, născută la xxxxxx în Federația Rusă pe perioada din 11.07.2013 până la 01.09.2013, consemnată de ea și autenticată de către notarul public Eugenia Conoval /f.d. 76, vol. I/, care însă contravine circumstanțelor de fapt și anume conținutului din extrasul din Registrul de Stat al Populației, care confirmă faptul, că Xxxxxx, care este fiica lui Xxxxxx și nu fiica lui Xxxxxx după cum este indicat în declarația notarială și informația referitor la traversarea frontierei de stat de către Xxxxxx în data eliberării declarației de 11.07.2013 (f.d 165-169, vol.I); certificatul de deces a Xxxxxx nr. B din 19.09.2013 (f.d. 78 vol. I) și raportul de expertiză medico-legală nr. 51 din 25.04.2014, prin care în rezultatul exhumării cadavrului Xxxxxx, în baza autorizării judecătorești, la 22.03.2014 din cimitirul xxxxxx s-a efectuat examinarea lui medico-legală în raport cu rezultatele investigațiilor suplimentare (de laborator), că vătămările depistate confirmă cauza decesului ca urmare a traumatismul cranio-cerebral sub formă de fractură gulat ovală a craniului stânga și fracturi ale scheletului facial stânga; modificările tardive ale cadavrului exhumat, cât și circumstanțele indicate în ordonanță, confirmând survenirea decesului cu circa 7 luni în urmă, adică în noiembrie 2013; în rezultatul expertizei medico-legale a cadavrului exhumat (supus deja examinării medico-legale primare), la el s-au depistat: traumatism cranio-cerebral sub formă de fractură ovală a oaselor bolții craniene stânga cu trecere în regiunea bazei craniului stânga și parțial dreapta anterior, fracturi ale scheletului facial stânga: os nazal, os zigomatic și maxilara stânga; fracturi ale coastelor stânga I-VII; toate fiind însoțite de hemoragii a țesuturilor moi adiacente; vătămările din regiunea craniului și a scheletului facial survenind în rezultatul unor lovituri cu un obiect contondent (cel puțin două, directe) cu fața de contact - reieșind din dimensiunile fracturii craniului - relativ limitată; nu poate fi exclus și cu pumnul. Fracturile coastelor-după localizarea lor anatomică și a caracterului lezional puteau fi cauzate în rezultatul precipitării de la o înălțime oarecare cu aterizarea pe partea stângă a corpului; o legătură causală directă în instalarea decesului fiind traumatismul cranio-cerebral și facial, fracturile costale separat ar putea fi apreciate ca vătămări medii; în cazul decesului cet. Xxxxxx aceste vătămări ar fi putut avea o influență neînsemnată, iar de sinestătător nu ar fi putut condiționa instalarea decesului la deces; hemoragiile depistate în țesuturile moi adiacente fracturilor cu

certitudine confiam caracterul lor vital; fracturile coastelor puteau fi cauzate în rezultatul precipitării de la o înălțime oarecare - posibil și cca. 6 m. cu aterizarea pe partea stângă a corpului; vătămările din regiunea capului și a feței stânga: fractura craniului, a scheletului facial putea fi cauzate în rezultatul unor lovituri directe; fracturile sub formă de linii ale bazei craniului stânga - indirecte; de asemenea fracturile coastelor (ultimele s-ar putea intui că au fost produse ulterior); lipsa unei informații despre rezultatul investigației histologice a materialului necrotic prelevat la necropsia primară a cadavrului nu permit de a răspunde la întrebările 9-10; conform investigației toxico-narcologice de laborator în mușchiul prelevat din cadavrul exhumat, alcool etilic nu s-a depistat; lipsa unor schimbări specifice pentru sarcină indică lipsa unei stări de graviditate, ceea ce se confirmă și prin examenul histologic al uterului victimei (f.d. 214-220 vol. I), care în coroborare confirmă urmările grave survenite în urma acțiunilor ilegale comise de notarul Conoval Eugenia; informații referitor la traversarea frontierei de stat de către Dragan Luminița iar prin informația prezentată de către Poliția de Frontieră, Dragan Petru, Xxxxxx și Budurin Lilia au traversat la 12.07.2013 frontiera prin punctul de trecere Nehoteevca (f.d. 165-169, vol. I).

Instanța de apel a considerat că probele administrate dovedesc existența infracțiunii și vinovăția inculpatei Conoval Eugenia în baza art. 42 alin. (5), 207, 327 alin. (2) lit. c) Cod penal.

8.2. Astfel, instanța de apel a constatat că inculpata Conoval Eugenia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (5), 207 Cod penal, cu calificativele *complicitate la scoaterea ilegală a copilului din țară în baza unor acte false în scopuri altele decât cele indicate la art. 206 Cod penal*, săvârșită în următoarele circumstanțe:

La începutul lui iulie 2013, acționând de comun acord cu Budurin Lidia și Dragan Petru care aflându-se în xxxxxx cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx, de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul, că ea nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația unuia din aceștia privind numirea unui însoțitor la ieșirea din Republica Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe Xxxxxx, bunică minorei, care în lipsa părinților aflați peste hotarele țării, o supraveghea, să semneze declarația din numele părinților copilului ce permitea scoaterea ei din țară.

Ulterior, tot la începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii ei Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului minor din țară, a asigurat-o pe Xxxxxx, că în Federația Rusă, minora Xxxxxx va munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea, de a-i permite nepoatei minore să iasă din Republica Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx, că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din Republica Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar din xxxxx, pentru a

semna declarația, prin care-și dă acordul ca minora Xxxxxx să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la data de 11.07.2013, Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx și pe bunica ei Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval, amplasat în xxxxxx, care acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru, i-a comunicat notarului public Eugenia Conoval, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în Republica Moldova a părinților ei, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea copilului din Republica Moldova. Apoi, Dragan Petru care acționa de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval de a întocmi o declarație în acest sens din numele părinților copilului Xxxxxx, în care să fie inclusă în calitate de mamă a respectivului copil, bunica acesteia – Xxxxxx.

În continuare, la aceeași dată, 11.07.2013, notarul public Conoval Eugenia, care fiind persoană publică, aflându-se în biroul său notarial din xxxxx, xxxxx, cunoscând despre faptul, că părinții minorei Xxxxxx sunt peste hotarele RM și despre adevăratul grad de rudenie a Inei Rotari – bunica minorei, acționând în calitate de complice a înlăturat obstacolele la comiterea infracțiunii prin faptul, că contrar prevederilor art. 42 alin. (1) a Legii nr. 1453-XV din 08.11.2002 Cu privire la notariat, potrivit căreia „la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial”, având obligația, conform art. 19 lit. b) a acestei Legi, „să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercitarea drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite”, contrar dispozițiilor art. 50 alin. (2) a Legii menționate, conform căreia „persoanele care desfășoară activitatea notarială are obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația”, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica minorei Xxxxxx, ar fi mama minorei și că-i permite ei să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

În aceeași zi de 11.07.2013, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, a achitat din cont propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea îmbrăcămintei și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, a îmbarcat-o pe ea și pe Budurin Lilia în automobilul cu n/î xxxxx, care le-a transportat împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

Tot la data de 11.07.2013, Budurin Lilia, continuând acțiunile infracționale, a scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația nr. 5813 legalizată de notarul Conoval Eugenia, în care era fals indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este

bunica Nicoletei, ar fi mama minorei și că-i permite Xxxxxx să iasă din Republica Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în xxxxxx, regiunea Xxxxxx din Federația Rusă, unde a efectuat benevol lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată și aflându-se fără supravegherea părinților, care nu cunoșteau locul aflării copilului și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familiei, iar Budurin Lilia desemnată, prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval, ca însoțitor al copilului pe perioada călătoriei, nu i-a asigurat supravegherea suficientă, urmare a cărui fapt minorei Xxxxxx în circumstanțe nestabilite, i-au fost cauzate leziuni corporale grave, care au dus la decesul ei.

8.3. Instanța de apel a menționat că în cadrul confruntării cu Dragan Petru, Xxxxxx l-a identificat drept persoana ce i-a propus nepoatei minore Xxxxxx plecarea la muncă în Federația Rusă, insuflându-i împreună cu Budurin Lilia convingerea, că-i vor asigura supravegherea, fapt ce a determinat-o să se deplaseze cu ei la biroul notarului public Conoval Eugenia, la care inițial intrase Dragan Petru cu pașaportul ei, după care și ea, confirmând, că este bunica Nicoletei și că părinții ei sunt la muncă în Federația Rusă, primind spre consemnare un careva document, conținutul căruia nu l-a citit fiind dactilografiat în limba rusă, pe care nu o posedă (f. d. 206-207, vol. III).

Totodată la confruntarea cu învinuita Conoval Eugenia, Xxxxxx a confirmat că i-a comunicat acesteia, că este bunica minorei Xxxxxx, a cărei părinți erau la muncă în străinătate, fapt ce nu a împiedicat-o să perfecteze declarația (f.d. 16-20, vol. IV).

La confruntarea din 30.10.2014, Budurin Lilia negând asumarea responsabilității în străinătate asupra minorei Xxxxxx, iar Dragan Petru confirmând traversarea frontierei de stat împreună cu Budurin Lilia și Xxxxxx, în calitate de pasageri, cea din urmă susținând acordul bunicii sale Xxxxxx de a fi supravegheată de Budurin Lilia (f.d.77-82 vol. IV).

8.4. La fel, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatei Conoval Eugenia în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu calificativele *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material, soldată cu urmări grave* manifestată prin faptul, că la începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, acționând de comun acord cu Dragan Petru și notarul public Conoval Eugenia, cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx, născută la xxxxxx de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul că ultima (Xxxxxx) nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația unuia din acestea privind numirea unui însoțitor la ieșirea din Republica Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe Xxxxxx bunica minorei, care în lipsa părinților aflați peste hotare o supraveghea pe minora Xxxxxx, să semneze o declarație din numele părinților copilului ce permitea scoaterea acestuia din țară.

Ulterior, tot la începutul lunii iulie 2013 Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx,

i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii sale Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului din țară a asigurat-o pe Xxxxxx că în Federația Rusă Xxxxxx v-a munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea Inei Rotari de a-i permite nepoatei minorei să iasă din Republica Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din Republica Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar în xxxxxx pentru a semna declarația prin care își dă acordul pentru ca minora Xxxxxx să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la data de 11.07.2013, Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx, precum și pe bunica acesteia Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval, situat pe xxxxxx, care acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru, i-a comunicat notarului public Conoval Eugenia, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în Republica Moldova a părinților acesteia, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea copilului din Republica Moldova. Apoi, Dragan Petru care acționa de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval să fie inclusă în calitate de mamă a copilului respectiv, bunica acestuia Xxxxxx.

În continuare, în aceeași zi, la 11.07.2013, notarul public Eugenia Conoval, care fiind persoană publică, aflându-se în biroul său notarial amplasat pe xxxxxx, folosind situația de serviciu în interes material, exprimat în costul serviciilor notariale în valoare de 99 lei MDL, încălcând drepturile părinților copilului Xxxxxx, prevăzute de art. art. 60-61 din Codul Familiei, cunoscând despre faptul, că părinții minorei Xxxxxx se află peste hotarele Republicii Moldova și despre adevăratul grad de rudenie a Xxxxxx, care este bunica Xxxxxx, contrar prevederilor art. 42 alin. (1) al Legii nr. 1453-XV din 08 noiembrie 2002 Cu privire la notariat, în care este stipulat că „la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial”, având obligația, conform art. 19 lit. b) al aceleiași Legi „să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercițiul drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite”, contrar prevederilor art. 50 alin. (2) al aceleiași Legi, conform căroră „persoana care desfășoară activitate notarială are obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația”, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a fost indicat că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica Nicoletei, ar fi mama minorei și că îi permite Xxxxxx să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de către Budurin Lilia.

În aceeași zi, la 11.07.2013, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale,

a achitat din contul propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea hainelor și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, apoi a îmbarcat-o pe ultima și pe Budurin Lilia în automobilul cu număr de înmatriculare XXXXXX, care le-a transportat împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

În aceeași zi, la 11.07.2013 Budurin Lilia, continuând acțiunile infracționale, a scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o pe ultima și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația cu nr. 5813 legalizată de către notarul Conoval Eugenia în care fals a fost indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica Nicoletei, ar fi mama minorei și că îi permite Xxxxxx să iasă din Republica Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în xxxxxx, regiunea Xxxxxx din Federația Rusă, unde a efectuat benevol lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată.

Totodată, aflându-se fără supravegherea părinților, care nu cunoșteau locul aflării copilului și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familiei, iar Budurin Lilia desemnată, prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval, ca însoțitor al copilului pe perioada călătoriei, nu a asigurat supravegherea suficientă asupra copilului Xxxxxx, urmare a cărui fapt în circumstanțe nestabilite i-au fost cauzate leziuni corporale grave care au dus la decesul acesteia.

8.5. Instanța de apel a menționat declarațiile făcute de Xxxxxx la faza urmăririi penale, care confirmă caracterul abuziv al acțiunilor întreprinse de către notarul public Conoval Eugenia la eliberarea declarației nr. 5813, în care eronat a indicat, acordul manifestat de ea în calitate de mamă, la ieșirea din țară a fiicei minore Xxxxxx cu însoțitoarea Budurin Lilia, fără a-i explica conținutul actului notarial întocmit în limba rusă pe care nu o posedă și cunoscând cu certitudine, că părinții acesteia se află la muncă în străinătate, solicitanta neavând împuterniciri legale de a-și manifesta acordul scoaterii nepoatei minore din țară.

La fel, instanța de apel a notat, că prin aplicarea în declarația nr. 5813 a girului stabilit, notarul Conoval Eugenia a legalizat corespunderea semnăturii solicitantei Xxxxxx cu cea din actul ei de identitate, după cum o cer prevederile art. 68 alin. (1) Legea cu privire la notariat, însă aceasta circumstanță susținută de apărare, preluată și reținută de către prima instanță ca fiind temei de achitare, nu exclude obligativitatea ei de a identifica gradul de rudenie dintre solicitant și copilul referitor la care se acceptă ieșirea din țară cu însoțitor, prin constatarea împuternicirilor de care solicitantul dispune în calitate de părinte sau tutor, în calitate de care ar putea fi recunoscută și bunica, fapt ce în speță nu avuse loc.

Din conținutul declarației nr. 5813, întocmită pe un formular, a cărui tip este stabilit de nomenclatorul prezentat de notarul public Conoval Eugenia, rezultă, că Xxxxxx a acceptat ieșirea din țară a fiicei sale Xxxxxx, consemnând-o în locul părintelui, fapt certificat de notar prin girul aplicat.

Astfel nu se contestă modalitatea în care urmează a fi întocmite declarațiile de

ieșire a minorilor din țară conform nomenclatorului anexat la f.d. 177-179 v.4, precum și modelul de gir aplicat pe ele, stabilit prin Ordinul nr. 448 cu privire la aprobarea girurilor de autentificare și a certificatelor notariale (f.d. 180-181 v.4), prin care notarul confirmă numai dacă semnătura aparține persoanei ce a semnat-o, fără certificarea faptelor expuse în înscris, aceasta însă nu înlătură obligația notarului de a verifica dacă persoana ce consemnează declarația din numele părintelui, cade sub incidența art. 60 Codul familiei, ce i-ar permite expunerea acordului de ieșire din țară a propriului copil minor, întru excluderea scoaterii abuzive și ilegale a minorilor din țară de către oricare alte persoane ce nu posedă aceste drepturi.

Astfel circumstanțele expuse de Xxxxxx referitor la procedura liberării declarației, exclud faptele menționate de cei doi martori ai apărării Tozlovan Mihaela și Pascarencu Natalia referitor la versiunea în care acest act a fost pregătit și legalizat de către notar, iar perfectarea în aceeași zi de către Dragan Petru a procurii pe mijlocul de transport, doar îi confirmă rolul activ și înțelegerea pe care a avut-o cu Eugenia Conoval în liberarea declarației.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată soluția primei instanțe, prin care inculpata Conoval Eugenia a fost achitată, dat fiind că temeiuri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina acesteia în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a respins obiecțiile apărării cu referire la normele materialele indicate de organul de urmărire penală și anume art. 50 Legea cu privire la notariat, care consideră că nu poate fi incriminat lui Conoval Eugenia și art. 42 alin. (5) Cod penal, care la fel nu poate fi incriminate inculpatei, deoarece anume art. 50 Legea cu privire la notariat este norma materială de bază, de care urma să se conducă Conoval Eugenia și nu art. 68 din legea dată este baza eliberării unei declarații.

La acest segment instanța de apel a notat că din conținutul normei art. 68 din Legea cu privire la notariat este cert faptul, că prevederile normei date sunt aplicabile situației de legalizare a semnăturii din documente și nu este aplicabilă întocmirii unui act juridic după cum este declarația nr. 5813 din 11.07.2013.

Raportând prevederile art. 50 Legea cu privire la notariat la declarația din 11.07.2013 (f.d.75, vol.1) instanța de apel a conchis, că anume inculpata Conoval Eugenia, în mod intenționat știind cu certitudine faptul, că Xxxxxx nu este mama lui Xxxxxx, cu scopul contribuiri la săvârșirea infracțiunii de scoatere a minorei din țară în contradicție cu legislația, fără a menționa datele din certificatul de naștere și fără a solicita actul dat de la părți a autentificat declarația în cauză, care a și servit drept temei de scoatere a minorei din țară, ca rezultat în lipsa supravegherii părinților aceasta a suportat leziuni grave care au dus la decesul acesteia.

Instanța de apel a criticat argumentele inculpatei privind responsabilitatea poliției de frontieră, la scoaterea minorei din țară, deoarece anume declarația autentificată de inculpată, servește temei de scoatere a minorei din țară, deoarece anume inculpata a indicat despre acordul lui Xxxxxx în calitatea ei de mama a

minorei Xxxxxx pentru deplasarea ei sub supravegherea lui Budurin Lilia circumstanțe care după eliberarea declarației nu mai țin de responsabilitatea poliției de frontieră.

Referitor la complicitatea inculpatei de a scoate copilul minor Xxxxxx din țară, instanța de apel a considerat-o dovedită în totalitate, deoarece anume inculpata Conoval Eugenia în calitatea ei de complice a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin înlăturarea de obstacole semnând declarația pentru supravegherea minorei de către Budurin Lilia.

8.6. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 2, 7, 61 alin. (2), 75, 76, 78, Cod penal, de personalitatea inculpatei Conoval Eugenia, care a săvârșit infracțiuni ce se califică conform art. 16 alin. (4) ca fiind grave, anterior nu a fost condamnată, considerând că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă fără executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea suspendării condiționate a executării ei după cum a și solicitat partea acuzării, pedeapsă care este proporțională faptelor comise.

9. Inculpata Conoval Eugenia, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului inculpata menționează, că instanța de apel a pus la baza soluției de condamnare declarațiile sale, prin care nu-și recunoaște vinovăția.

De asemenea, accentuează că pe de o parte prima instanță a emis o sentință de achitare în temeiul declarației notarului Conoval Eugenia și a martorilor Tozlovan Mihaela și Pascarenco Natalia, pe de altă parte acuzarea consideră că martorii nominalizați sunt persoane dependente de notar ca rezultat al raportului de serviciu și urmăresc scopul de a o dezvinovăți pe inculpata Eugenia Conoval, ca în fine instanța de apel să rețină aceleași declarații criticate de acuzare a Eugeniei Conoval și Tozlovan Mihaiela, ca dovezi ce demonstrează vina inculpatei în comiterea infracțiunilor imputate.

De asemenea, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile Elenei Rotari date în prima instanță, care în instanța de apel nu-și găsesc conținutul, instanța de apel rezumându-se la o simplă citire a acestora, în lipsa acesteia, mai remarcând drept probă însuși plângerea de inițiere a cauzei penale din 11.01.2014, înscris care confirmă lipsa acordului mamei Xxxxxx privind scoaterea copilului de pe teritoriul țării.

Consideră recurentul, că instanța de apel extrăgând elemente de fapt dobândite din înscrisuri, a admis încălcarea prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. Or, în ședința de judecată a instanței de apel nu a fost audiat nici Xxxxxx, ca martor al acuzării, nici alți martori ai acuzării precum Dragan Petru, care ar fi relevant faptul că Eugenia Conoval știa despre faptul că Xxxxxx ar fi bunica și părinții Nicoletei sunt peste hotare, nici Budurin Lilia, nici alții careva martori ca Rotari Vladimir, Rotari Ion, Șliușchin Alexandr, Rotari Cristina, Trandafir Elena.

Menționează, că hotărârea judecătorească din 03.02.2016 emisă în cauza

penală în privința lui Dragan Petru cât și Budurin Lilia, prin prisma prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, prin care ultimii au recunoscut faptele de scoatere ilegală a copilului din țară acțiuni calificate conform art. 207 Cod penal, nu va putea fi luată ca principiu de dovadă în cauză, întrucât ar contraveni practicii constante CEDO, în special cauza *Allenet de Ribemont v. Franța hotărârea din 10.02.1995*, care denotă că prezumția de vinovăție este încălcată dacă o decizie judiciară privind o persoană acuzată reflectă opinia că aceasta este vinovată, înainte ca vinovăția să fi fost dovedită în prealabil.

Astfel că deși este prezentă o astfel de sentință, în ședința de judecată martorii în cauză nu atestă poziția expusă în sentința lor de condamnare, că ar fi fost notarul în cunoștință de cauză, astfel că declarațiile din sentință și cele din ședința de judecată în actuala speță sunt total diferite, practic diametral opuse.

La aceste împrejurări de încercare de invocare a vinovăției Eugeniei Conoval prin prisma unor fapte care sunt expuse în cadrul unei sentințe ce nu o vizează pe ultima Curtea Europeană în cauza *Navalnyy și Ofitserov versus Rusia din 23.02.2016* preluată și de Curtea Constituțională în decizia sa obligatorie spre aplicare nr. 14 din 29.01.2019 pct. 25, atestă că probele admise într-o procedură accelerată nu pot fi transpuse într-un alt set de proceduri penale, ca în speța noastră, fără ca admisibilitatea și credibilitatea lor să fie examinată și validată în cadrul celui alt proces, constatând că în cazul în care constatările de fapt din cadrul unor proceduri accelerate în privința unor coacuzăți ce au fost preluate fără a fi examinate minuțios, ca în speța noastră, fără audiere în instanța de apel a lui Budurin Lilia și Dragan Petru, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Curtea Constituțională în Decizia nr. 28 din 12.03.2020, în pct. 36 atestă că „...în jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că una dintre cerințele desfășurării procedurilor concomitente este că principiul *res judicata* nu este aplicabil faptelor admise într-un caz în care persoanele nu erau parte. Situația probelor admise într-un caz trebuie să rămână pur relativă, iar efectul acestora să fie strict limitat la acea procedură particulară (*a se vedea Navalnyy și Ofitserov v. Rusia, 23 februarie 2016, § 105; Razvozzhayev v. Rusia și Ucraina și Udaltsov v. Rusia, 19 noiembrie 2019, § 244*).

Consideră că instanța de apel nici nu a depus diligența necesară pentru a se ralia acestui principiu la un proces echitabil, or fiind în prezența unor declarații contradictorii, inițial a coacuzăților Budurin Lilia și Dragan Petru, apoi cu atribuirea statutului de martori nici nu a încercat să determine criteriile de apreciere a acestor probe, în special unul din cele patru elemente de determinare a statului probei - credibilitatea acestora, fără o audiere în instanța de apel a acestora, doar simpla citire, contrară practicii CEDO oglindită în cauza *Dan versus Moldova și Asimionese versus Moldova*.

Remarcă și faptul, că instanța de apel a reținut ca mijloc de probă și plângerea din 11.01.2014 prin care s-a sesizat asupra faptului infracțional, deși plângerile nu se regăsesc în prevederile art. 93 Cod de procedură penală, întrucât plângerea este reglementată de prevederile art. 262 Cod de procedură penală și reprezintă o

modalitate de sesizare a organului de urmărire penală.

Mai mult, în alin. (4) art. 94 Cod de procedură penală, este indicat în mod imperativ, că - plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

Mai menționează, că instanța de apel a reținut ca probă care ar demonstra vinovăția Eugeniei Conoval - declarația nr. 5813 din 11.07.2013, indicându-se că această declarație contravine circumstanțelor de fapt și anume conținutului din Extrasul din Registrul de Stat al populației, care confirmă faptul că Xxxxxx este fiica lui Xxxxxx și nu a Xxxxxx, cum este indicat în declarația notarială și informația privind traversarea frontierei de stat de către Xxxxxx.

Cu referire la acest mijloc de probă menționează că declarația nr. 5813 din 11.07.2013 cum este invocată de instanța de apel poartă natura unei simple declarații a cărei semnături doar se legalizează și numărul de înregistrare din data de 11.07.2013 nu este atribuit declarației, ci acțiunii notariale de legalizare a semnăturii, de la care parvine acțiunea funcțională - notar, or declarația nu are număr. Declarația nu parvine și nu aparține notarului ci declarantului și pentru care notarul evident nici nu poartă răspundere de conținut, or nu confirmă sau autentifică, sau chiar legalizează conținutul acesteia, circumstanță care reiese din prevederile art. 1 alin. (2) al Legii nr. 269/09.11.1994 privind ieșirea și intrarea în Republica Moldova care atestă că, minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial.

Susține că, la desemnarea însoțitorului prin declarație a unui reprezentant legal, ea vine de la declarantul, a cărui semnătură doar se legalizează notarial.

Or, înscrisul dat dispune de două părți constitutive sau modalități de exercitare: prima - parvenirea declarației de la însuși declarant - reprezentant legal, care și este pe deplin responsabil de conținutul, falsul, veridicitatea acesteia, ce nu i se poate atribui notarului și cea de a doua modalitate - legalizarea semnăturii declarantului și nu a conținutului declarației - de către notar, la care notarul nu poartă nici o responsabilitate de conținutul acesteia, și nici nu confirmă aceste fapte, împrejurări, expuneri.

Relevă, că Ministerul Justiției a emis Ordinul nr. 394 din 29.09.2005 cu privire la aprobarea girurilor de autentificare și a certificatelor notariale, care la pct. 27 atestă GIRUL PENTRU LEGALIZAREA SEMNĂTURII DE PE DOCUMENTE, în care și se prevede expres că notarul (doar) legalizează semnătura cetățeanului, efectuată în prezența notarului pe înscrisul al cărui conținut îi este cunoscut (evident cetățeanului, declarantului, reprezentantului legal, etc.).

Tot în GIR se indică că - notarul nu certifică faptele expuse în prezentul înscris, ci numai confirmă că semnătura aparține persoanei care a semnat-o.

Cu referire la argumentul instanței de apel, că inculpata ar fi încălcat

prevederile art. 42 alin. (1) al Legii nr. 1453/08.11.2002, menționează că din însuși girul de autentificare se conchide că identitatea a fost stabilită, în înscrisul emanat de la declarant fiind înscrise chiar datele de identitate din buletinul de identitate, dar în speță, iarăși în vederea creării unei premise camuflata de vinovăție, se încearcă de a trece chestiunea de identificare cu chestiunea de reprezentare, care de altfel nu-și are relevanța în speță.

Remarcă, că partea acuzării consideră actul notarial - legalizarea semnăturii sub nr. 5813 din 11.07.2013, dar nu a declarației ce emană de la Xxxxxx, cade sub incidența art. 50 al Legii nr. 1453/08.11.2002, fără a ține cont că acest articol prescrie modul de autentificare a actelor juridice, care evident face parte din categoria actelor notariale, mai ales că art. 35 lit. a) îl și conține - autentificarea actelor juridice, exemplificând chiar unele din ele (testamente, procuri, contracte), și pentru care se prescrie anume procedura de autentificare, procedură care cum reiese din același art. 1 alin. (2) al Legii nr. 269/09.11.1994 nu se atribuie declarației reprezentantului legal, eliberată însoțitorului, a cărui semnătură se legalizează și nu se autentifică notarial.

Mai notează inculpata, că în runda anterioară a procedurilor, instanța de apel a recalificat infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, în infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs nu a avut careva obiecții. Astfel, după remiterea cauzei la rejudecare instanța de apel a condamnat-o în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, însă nu a reîncadrat faptele sale în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea încetării procesului penal în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală și nu a ținut cont de faptul, că inculpata de fapt a pledat pentru achitare.

10. Procurorul a prezentat referință la recursul declarat de către inculpată, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat.

11. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În recursul declarat inculpata invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazul când: *instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Conform practicii judiciare, în sensul prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, acordă posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

La judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Prin urmare, instanța de apel rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție și nu ca primă instanță.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Conform art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate în jurisprudența Curții Europene, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare,

bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți (*hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63*).

Martorii acușării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acușatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60*).

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acușării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acușatorului de stat, deoarece funcția acușării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acușării.”

La caz, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 154-213 vol.VI) instanța de apel a admis demersul procurorului prin care s-a solicitat citarea și audierea martorilor Rotari Cristina, Xxxxxx și Rotari Vladimir, fiind dispusă reluarea cercetării judecătorești. Partea apărării nici nu a solicitat audierea cărorva martori în contextul în care în speță fusese adoptată o sentință de achitare.

Ulterior, acușatorul de stat a anunțat instanța de apel că martorul Budurin Lilia este decedată, martorii Rotari Vladimir, Rotari Ion, Rotari Cristina și Xxxxxx sunt plecați peste hotare, iar în privința martorului Șliușchin Alexandr nu se cunoaște locul aflării acestuia, *considerând că examinarea cauzei este posibilă în lipsa martorilor, cu darea citirii declarațiilor din prima instanță (f.d. 184-185, 190 verso, vol.VI)*.

Astfel, în ședințele instanței de apel a fost audiată doar inculpata Conoval Eugenia și martorul Tozlovan Mihaela (f.d. 191-193, vol.VI), în rest fiind citite declarațiile martorilor Xxxxxx, Rotari Vladimir, Rotari Ion, Rotari Cristina, Șliușchin Alexandru, Trandafir Eugenia, Budurin Lilia și Dragan Petru date în prima instanță (f.d. 198-199, vol.VI), instanță care a pronunțat o sentință de achitare.

Din analiza deciziei contestate și probelor puse la baza acesteia, Colegiul penal

lărgit concluzionează, că pentru argumentarea soluției sale instanța de apel a dat o nouă apreciere aceluiași probe administrate la dosar, fără a face o analiză a acestora, punând la baza deciziei de condamnare aceleași probe în baza cărora prima instanță a achitat-o pe Conoval Eugenia de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 207, 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Mai mult, audiind în instanța de apel doar inculpata, care nu și-a recunoscut vinovăția și martorul apărării Tozlovan Mihaela, instanța de apel a acordat o valoare primară anume acestor probe, considerând că ele dovedesc vinovăția inculpatei.

Cu toate acestea, declarând apel împotriva sentinței de achitare, procurorul a invocat că declarațiile martorilor Tozlovan Mihaela nu pot fi reținute, deoarece acestea urmăresc dezvinovățirea inculpatei, întrucât martorul menționat se află în raporturi de serviciu și de subordonare cu inculpata Conoval Eugenia.

De asemenea, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile Elenei Rotari date în prima instanță, deși în decizia instanței de apel acestea nici nu au fost incluse, nefiind desfășurat conținutul lor, instanța reținând drept probă doar plângerea ultimei de inițiere a cauzei penale din 11.01.2014, considerând că acest înscris confirmă lipsa acordului mamei Xxxxxx privind scoaterea copilului de pe teritoriul țării, deși potrivit art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală, plângerile depuse în cursul procesului și hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plângere și a fost adoptată o hotărâre.

Referitor la învinuirea inculpatei Conoval Eugenia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal - folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, soldate cu urmări grave, Colegiul penal reține că potrivit rechizitoriului acesteia i se incriminează următoarea faptă:

„La începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, acționând de comun acord cu Dragan Petru și notarul public Conoval Eugenia, cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul, că ultima (Xxxxxx) nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația unuia din aceștia privind numirea unui însoțitor la ieșirea din R. Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe bunica minorei Xxxxxx, ce o supraveghea în lipsa părinților aflați peste hotarele țării, să semneze declarația din numele acestora ce permitea scoaterea ei din țară.

Ulterior, tot la începutul lui iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii ei Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului minor din țară, a asigurat-o pe Xxxxxx, că în Federația Rusă, minora Xxxxxx v-a munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea, de a-i permite nepotei

minore să iasă din R. Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx, că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din R. Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar din xxxxxx, pentru a semna declarația, prin care-și dă acordul ca minora Xxxxxx să iasă din R. Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la 11.07.2013 Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx și pe bunica ei Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval, amplasat în xxxxxx, xxxxxx, care acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru, i-a comunicat notarului public Eugenia Conoval, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în R. Moldova a părinților ei, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea ei din R. Moldova. Apoi Dragan Petru acționând de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval de a întocmi o declarație în acest sens din numele părinților copilului Xxxxxx, în care să fie inclusă în calitate de mamă a respectivului copil, bunica acesteia – Xxxxxx.

În continuare, în aceeași zi, la 11.07.2013, notarul public Conoval Eugenia, care fiind persoană publică, aflându-se în biroul său notarial din xxxxxx, folosind situația de serviciu în interes material, exprimat în costul serviciilor notariale în valoare de 99 lei MDL, încălcând drepturile părinților copilului Xxxxxx, prevăzute de art. art. 60-61 Codul familiei, cunoscând despre faptul, că părinții ei se află peste hotarele țării și despre adevăratul grad de rudenie a Xxxxxx – bunica Nicoletei, contrar prevederilor art. 42 alin. (1) a Legii nr. 1453-XV din 08.11.2002 Cu privire la notariat, potrivit căror: la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial, având obligația, conform art. 19 lit. b) a acestei Legi să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercitarea drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite, contrar dispozițiilor art. 50 alin. (2) a Legii menționate, conform căror: persoanele care desfășoară activitatea notarială are obligația de a explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a indicat, că Xxxxxx Mihail, ce în realitate este bunica minorei Xxxxxx, i-ar fi mamă și i-ar permite ieșirea din R. Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

În aceeași zi, la 11.07.2013 Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, a achitat din cont propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea îmbrăcăminte și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, imbarcând-o pe ea și pe Budurin Lilia în automobilul cu n/î XXXXXX ce li-a transportat împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

Tot la data de 11.07.2013, Budurin Lilia, continuând acțiunile infracționale, a

scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația nr. 5813 legalizată de notarul Conoval Eugenia, în care era fals indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica Nicoletei, i-ar fi mama și-i permite ieșirea din R. Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în localitatea xxxxx, reg. Xxxxxx din Federația Rusă, unde benevol a efectuat lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată.

Totodată, aflându-se fără supravegherea părinților ce nu cunoșteau locul aflării copilului minor Xxxxxx și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familiei, iar Budurin Lilia desemnată, prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval, fiindu-i însoțitor pe perioada călătoriei, nu i-a asigurat supravegherea suficientă, cărei în circumstanțe nestabilite i-au fost cauzate leziuni corporale grave, ce au dus la decesul ei.”

Cu referire la acest capăt de învinuire instanța de recurs ține să accentueze, că la data de 17.10.2019 Curtea Constituțională a adoptat Hotărârea nr. 24 privind controlul constituționalității unor prevederi din articolele 189 alin. (3) lit. f), 307 alin. (2) lit. c), 327 alin. (2) lit. c), 329 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și din articolul 335 alin. (11) din Codul penal.

Curtea Constituțională a RM a subliniat că noțiunea de „urmări grave” conținută în art. 327 alin. (2) lit. c) din Codul penal este formulată de o manieră imprecisă și neclară și le conferă autorităților care o aplică o marjă excesivă de discreție. Prin urmare, această sintagmă nu îndeplinește standardul calității legii penale, fiind contrară articolelor 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

Având în vedere raționamentele reliefate în hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17 octombrie 2019, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a condamnat-o pe Conoval Eugenia în baza unei norme declarate neconstituționale, fără a ține cont că anterior instanța de apel în prima rundă a procedurilor a reîncadrat acțiunile inculpatei în baza art. 327 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, reținând în calitate de probe certificatul de deces al Xxxxxx și raportul de expertiză medico-legală nr. 51 din 25.04.2014, *instanța de apel a reținut că acestea în coroborare confirmă urmările grave survenite în urma acțiunilor ilegale comise de notarul Conoval Eugenia, depășind în acest mod limitele învinuirii.*

Totodată, respingând poziția apărării și a primei instanțe cu privire la achitarea inculpatei Conoval Eugenia, în sensul că în speță nu se contestă modalitatea în care urmau a fi întocmite declarațiile de ieșire a minorilor din țară conform nomenclatorului anexat la (f.d. 177-179, vol.IV), precum și modelul de gir aplicat pe ele, stabilit prin Ordinul nr. 448 cu privire la aprobarea girurilor de autentificare și a certificatelor notariale (f.d. 180-181, vol. IV), instanța de apel a omis din vedere că Nomenclatorul vizat și Ordinul Ministrului Justiției nr. 394 din 29 septembrie 2005 publicat în Monitorul Oficial al RM sub nr. 448 „Cu privire la aprobarea girurilor de autentificare și a certificatelor notariale”, nici nu au fost cercetate în ședința de judecată și nu figurează în procesul-verbal al ședinței de

judecată.

Astfel, instanța de apel a încălcat și prevederile art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, din care rezultă, că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Legea nr. 269–XIII din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, prevede la art. 1 alin. (2), că minorii au dreptul de a ieși și de a intra în Republica Moldova numai însoțiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia și țara de destinație.

Art. 35 alin. (1) lit. a),e) din Legea cu privire la notariat, prevede că notarul îndeplinește următoarele acte notariale: a) autentificarea actelor juridice (testamente, procuri, contracte); e) legalizarea semnăturilor de pe documente.

Art. 68 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la notariat, prevede că persoana care desfășoară activitate notarială legalizează semnăturile de pe documentele al căror conținut nu contravine legii și nu este o expunere a unui act juridic. (2) În actul juridic poate fi legalizată numai semnătura persoanei, care a semnat pentru o altă persoană care nu poate semna personal din cauza deficiențelor fizice, bolii sau din alte motive întemeiate. (3) Legalizând semnăturile, persoana care desfășoară activitate notarială nu certifică faptele expuse în document, ci numai confirmă că semnătura aparține persoanei care a semnat, acest fapt fiind indicat în girul de autentificare.

În conformitate cu art. 46 alin. (1), (3) din Legea cu privire la notariat, la autentificarea actelor juridice, legalizarea copiilor de pe documente și a extraselor din ele, semnăturilor de pe documente, traducerilor și certificarea neachitării cecurilor, precum și la autentificarea timpului prezentării documentelor, pe documentele respective se aplică girul de autentificare. (3) Conținutul girurilor de autentificare și al certificatelor se elaborează și se aprobă de Ministerul Justiției.

Ordinul cu privire la aprobarea girurilor de autentificare și a certificatelor notariale nr. 394 din 29.09.2005, prevede la pct. 27 că Girul pentru legalizarea semnăturii de pe document are următorul conținut: „*REPUBLICA MOLDOVA NOTARUL (public, numele de familie, prenumele) SEDIUL BIROULUI: (mențiuni privind locul desfășurării activității notariale), (Se indică anul, luna și ziua cu litere), Eu, notar (public, numele de familie și prenumele), legalizez semnătura cetățeanului (numele de familie și prenumele), efectuată în prezența mea pe înscrisul al cărui conținut îi este cunoscut. Identitatea semnatarului a fost stabilită. Notarul nu certifică faptele expuse în prezentul înscris, ci numai confirmă că semnătura aparține persoanei care a semnat. S-a înregistrat cu nr. ____ S-a încasat taxa de stat ____ lei S-a perceput plata pentru serviciul notarial ____ lei/sigiliul/ NOTAR (public) /semnătura/.*

Notă: În cazurile în care solicitantul surd, mut sau surdomutul este știutor de

carte, declarația de voință se va da în scris în fața notarului prin înscrierea de către solicitant, înaintea semnăturii, a mențiunii: „Consimt la prezentul act pe care l-am citit.”

Potrivit Legii cu privire la notariat, notarul este obligat prin lege să explice conținutul actului notarial care este act juridic, iar în cazul legalizării semnăturilor de pe documente, în speța dată fiind vorba despre o declarație care este un act notarial, dar nu un act juridic, notarul nu era obligat să o facă, întrucât conținutul și efectele prezentei declarații se limitau doar la legalizarea semnăturii, și declarația producea efecte doar în latura ce ține de legalizarea semnăturii și nu în latura ce ține de circumstanțele descrise în conținutul ei.

Legalizarea și autentificarea sunt noțiuni complet diferite. Autentificarea actului juridic este ansamblul actelor și operațiunilor realizate de notarul public prin care se conferă actelor și documentelor scrise calitatea de înscrisuri autentice. Act autentic este înscrisul care a fost întocmit de un notar public care a fost citit, verificat și atestat de către acesta în prezența părților, potrivit procedurii prevăzute de lege.

Legalizarea semnăturii este reproducerea semnăturii original, cu legalizarea acesteia de către notarul public. Declarația privind legalizarea semnăturii îi permite unei persoane fizice doar să dovedească că semnătura îi aparține cu adevărat, cu ajutorul altui document decât cel original.

Prin urmare, Conoval Eugenia nu era obligată să cunoască gradul de rudenie al Irinei și Xxxxxx la legalizarea semnăturii.

În astfel de circumstanțe prima instanță întemeiat a reținut, că în conținutul declarației înregistrate cu nr. 5813 la 11.07.2014, notarul Conoval Eugenia, a legalizat semnătura cet. Xxxxxx, aplicând girul de legalizare a semnăturii, fără a certifica și faptele expuse în acest înscris.

Întemeiat prima instanță a reținut, că în speță nu s-a confirmat nici învinuirea, că Eugenia Conoval a folosit situația de serviciu în interes material exprimat în costul serviciilor notariale în valoare de 99 lei, or, potrivit art. 30 din Legea cu privire la notariat, actele notariale, acordarea consultațiilor notariale, redactarea proiectelor de documente și prestarea altor servicii notariale, se efectuează contra plată. Pentru serviciile notariale se achită: a) taxa de stat, care se varsă de solicitant sau de persoana care desfășoară activitate notarială la bugetul de stat; b) plata pentru serviciul notarial propriu-zis. (3) Sumele bănești percepute prevăzute la alin. (2) se indică în mod obligatoriu în actul notarial îndeplinit și în registrul actelor notariale. Prin urmare notarul Conoval Eugenia legal a solicitat de la Xxxxxx suma nominalizată pentru întocmirea declarației de legalizare a semnăturii.

Cu referire la învinuirea inculpatei Conoval Eugenia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. art. 42 alin. (5), 207 Cod penal - complicitate la scoaterea ilegală a copilului din țară în baza unor acte false în scopuri altele decât cele indicate la art. 206 Cod penal, instanța de recurs reține că potrivit rechizitoriului inculpatei i-a fost incriminată următoarea faptă: *„La începutul lunii iulie 2013, Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, acționând de comun acord cu Dragan Petru și notarul public*

Conoval Eugenia, cunoscând despre intenția minorei Xxxxxx de a pleca la muncă în Federația Rusă și despre faptul, că ultima (Xxxxxx) nu va fi însoțită de un reprezentant legal și nu dispune de declarația unuia din aceștia privind numirea unui însoțitor la ieșirea din Republica Moldova, urmărind realizarea intenției de scoatere ilegală din țară a copilului cu scopul angajării la muncă, au convins-o pe Xxxxxx, bunică minorei, care în lipsa părinților aflați peste hotare o supraveghea pe minora Xxxxxx, să semneze o declarație din numele părinților copilului ce permitea scoaterea ei din țară.

Ulterior, la începutul lunii iulie 2013 Budurin Lilia, aflându-se în xxxxxx, i-a făcut cunoștință minorei Xxxxxx și bunicii ei Xxxxxx cu Dragan Petru, care continuând acțiunile infracționale de scoatere ilegală a copilului minor din țară, a asigurat-o pe Xxxxxx, că în Federația Rusă, minora Xxxxxx v-a munci în condiții decente și va fi bine remunerată, întărindu-i convingerea, de a-i permite nepoatei minore să iasă din Republica Moldova.

Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri, Dragan Petru, continuând acțiunile infracționale, i-a comunicat bunicii Xxxxxx, că pentru ca minora Xxxxxx să poată ieși din Republica Moldova, este necesar să se deplaseze la un notar din xxxxxx, pentru a semna declarația, prin care-și dă acordul ca minora Xxxxxx să iasă din Republica Moldova fiind însoțită de Budurin Lilia.

Ulterior, la data de 11.07.2013 Dragan Petru împreună cu Budurin Lilia, urmărind realizarea scopului infracțional, au transportat-o pe Xxxxxx și pe bunică ei Xxxxxx la biroul notarului public Eugenia Conoval din xxxxxx, xxxxx caree acționa de comun acord cu Dragan Petru.

În aceste circumstanțe, Dragan Petru i-a comunicat notarului public Eugenia Conoval, despre intenția copilului Xxxxxx de a pleca în Federația Rusă și despre lipsa în Republica Moldova a părinților acesteia, care ar fi în drept de a desemna un însoțitor pentru ieșirea copilului din Republica Moldova.

Apoi, Dragan Petru care acționa de comun acord cu Budurin Lilia, a convenit cu notarul public Eugenia Conoval de a întocmi o declarație în acest sens din numele părinților copilului Xxxxxx, în care să fie inclusă în calitate de mamă a respectivului copil, bunică acesteia – Xxxxxx.

În continuare, în aceeași zi, la 11.07.2013 notarul public Conoval Eugenia, fiind persoană publică și aflându-se în biroul său notarial din xxxxxx, cunoscând despre faptul, că părinții minorei Xxxxxx sunt peste hotarele RM și despre adevăratul grad de rudenie al Xxxxxx, care este bunică minorei, acționând în calitate de complice a înlăturat obstacolele la comiterea infracțiunii prin faptul, că acționând contrar prevederilor art. 42 alin. (1) a Legii nr. 1453-XV din 08.11.2002 Cu privire la notariat, potrivit căror: la îndeplinirea actului notarial se stabilește identitatea persoanei care solicită îndeplinirea actului notarial, având obligația, conform art. 19 lit. b) a acestei Legi să acorde persoanelor fizice și juridice asistență în exercitarea drepturilor și în ocrotirea intereselor lor legitime, să explice persoanelor menționate conținutul actului notarial, precum și drepturile și obligațiile lor, să-i avertizeze despre consecințele actelor notariale îndeplinite, contrar dispozițiilor art. 50 alin. (2) a Legii menționate, potrivit căror: persoanele care desfășoară activitatea notarială au obligația de a

explica părților sensul și importanța proiectului actului juridic și de a verifica conformitatea conținutului lui cu intențiile reale ale părților și dacă nu este în contradicție cu legislația, a întocmit declarația cu nr. 5813 în care fals a indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica minorei Xxxxxx, ar fi mama acestei care-i permite ieșirea din R. Moldova fiind însoțită de către Budurin Lilia.

În aceeași zi, la 11.07.2013, Dragan Petru continuându-și acțiunile infracționale, a achitat din cont propriu, suma necesară pentru perfectarea declarației notariale menționate, precum și pentru procurarea îmbrăcăminte și produselor alimentare pentru minora Xxxxxx, imbarcând-o împreună cu Budurin Lilia în automobilul cu n/î XXXXXX și transportând-o împreună cu alte persoane până la frontiera moldo-ucraineană.

În aceeași zi, la 11.07.2013 Budurin Lilia, continuându-și acțiunile infracționale, a scos-o ilegal din țară pe Xxxxxx, însoțind-o și prezentând la punctele de trecere și control al frontierei moldo-ucrainești declarația nr. 5813 legalizată de notarul Conoval Eugenia, în care era fals indicat, că Xxxxxx Mihail, care în realitate este bunica Nicoletei, ar fi mama minorei ce-i permite ieșirea din R. Moldova.

În continuare, copilul Xxxxxx, fiind însoțită de către Budurin Lilia a fost transportată de către Dragan Petru în localitatea xxxxx, regiunea Xxxxxx din F. Rusă, unde benevol a efectuat lucrări agricole, fără a fi exploatată prin muncă forțată.

Totodată, aflându-se fără supravegherea părinților care nu cunoșteau locul aflării copilului minor Xxxxxx și nu puteau să-și exercite drepturile prevăzute de art. 60 Codul familiei, iar Budurin Lilia desemnată prin declarația falsă nr. 5813 întocmită și legalizată de către notarul public Eugenia Conoval drept însoțitorul ei pe perioada călătoriei, ne asigurându-i supravegherea suficientă, minorei în circumstanțe nestabilite i-au fost cauzate leziuni corporale grave, ce au dus la decesul ei.”

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că concluzia de vinovăție a inculpatei Conoval Eugenia se bazează pe declarațiile martorului Xxxxxx depuse în cadrul confruntării cu martorii Dragan Petru, Budurin Lilia și învinuita Conoval Eugenia.

Cu toate acestea în instanța de apel nu au fost audiați nici unul din acești martori, întrucât martorii Xxxxxx și Budurin Lilia sunt decedate, pe când în privința martorului Dragan Petru acuzarea nici nu a întreprins careva acțiuni de a-l audia în instanța de apel.

În acest context instanța de recurs reiterează că, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Deși Dragan Petru și Budurin Lilia au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei în baza probelor acumulate la urmărirea penală. Respectiv, cauza în privința lor a fost disjunsă într-o procedură separată și prin sentința Judecătorei Florești din 03 februarie 2016 aceștia au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 207 Cod penal, sentința nominalizată nu poate fi pusă la baza concluziei de vinovăție a inculpatei Conoval Eugenia.

Cu referire la aceste aspecte, Curtea Europeană în cauza *Navalnyy și Ofitserov versus Rusia din 23.02.2016* preluată și de Curtea Constituțională în decizia sa obligatorie spre aplicare nr. 14 din 29.01.2019 pct. 25, atestă că probele admise într-o procedură accelerată nu pot fi transpuse într-un alt set de proceduri penale, fără ca admisibilitatea și credibilitatea lor să fie examinată și validată în cadrul celuilalt proces.

În această cauză, Curtea Europeană a constatat că procedurile penale împotriva reclamanților, privite ca întreg, au constituit o încălcare a dreptului la un proces echitabil, inclusiv pentru că constatările de fapt din cadrul unor proceduri accelerate în privința unor coacuzăți au fost preluate în cauza reclamanților fără a fi examinate în mod minuțios.

Prin urmare, condamnarea inculpatei Conoval Eugenia fără audierea în instanța de apel a lui Budurin Lilia și Dragan Petru, constituie o încălcare a dreptului inculpatei la un proces echitabil.

Curtea Constituțională în Decizia nr. 28 din 12.03.2020, în pct. 36 atestă că „...în jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că una dintre cerințele desfășurării procedurilor concomitente este că principiul *res judicata* nu este aplicabil faptelor admise într-un caz în care persoanele nu erau parte. Situația probelor admise într-un caz trebuie să rămână pur relativă, iar efectul acestora să fie strict limitat la acea procedură particulară (*a se vedea Navalnyy și Ofitserov v. Rusia, 23 februarie 2016, § 105; Razvozhayev v. Rusia și Ucraina și Udaltsov v. Rusia, 19 noiembrie 2019, § 244*).

Astfel instanța de apel, fără a audia pe viu careva dintre martorii acușării, pripit a ajuns la concluzia vinovăției inculpatei Conoval Eugenia, în baza unor fraze selectate din declarațiile martorilor, date la faza de urmărire penală, care de altfel au fost apreciate critic de către prima instanță.

Colegiul penal lărgit totodată reține, că prima instanță corect a statuat asupra concluziei, că în acțiunile notarului public Conoval Eugenia nu s-au stabilit elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5) și 207 Cod penal, or, notarul Conoval Eugenia a întocmit declarația nr. 5813 prin care a legalizat semnătura bunicii minorei, iar declarația dată nu este un act fals în sensul art. 207 Cod penal, întrucât aceasta este o declarație de legalizare a semnăturii și nu o declarație eliberată de părinte, autentificată notarial, care conține consimțământul acestuia pentru ieșirea minorului din R. Moldova sau a reprezentantului legal al minorului care iese din R. Moldova privind desemnarea unui însoțitor pentru acest minor.

Art. 12 din Legea cu privire la organizarea activității notarilor, nr. 69 din 14.04.2016, prevede că notarul refuză îndeplinirea actului notarial sau a acțiunii notariale dacă: a) aceasta contravine legii sau bunelor moravuri; b) urmează a fi îndeplinită de către un alt notar; c) nu se achită taxele și plățile stabilite.

Prin prisma normei enunțate, prima instanță întemeiat a enunțat, că notarul a legalizat semnătura Xxxxxx și nu a avut temei să-i refuze acesteia îndeplinirea

acestui act notarial, deoarece nu era obligat de a verifica gradul de rudenie al Xxxxxx cu Xxxxxx, pentru că notarul prin intermediul declarației nu certifică fapta expusă în această declarație.

Conform art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Astfel, prima instanță întemeiat a enunțat că Eugeniei Conoval nu poate să-i fie imputată complicitatea la scoaterea copilului minor din țară, or, complicele nu realizează fapta în mod nemijlocit, ci sprijină realizarea acesteia de către autor, iar instanța n-a stabilit existența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor imputate, inclusiv și sub aspectul complicității.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă clar că în speță instanța de apel nu a examinat cauza potrivit rigorilor legii, punând la baza deciziei de condamnare a lui Conoval Eugenia aceleași probe, în temeiul cărora fusese achitată în prima instanță.

Mai mult decât atât, instanța de apel a dat o nouă apreciere acestor probe, fără a analiza fiecare probă în parte conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, fără a-și motiva soluția în acest sens și a expune considerentele de respingere a concluziilor primei instanțe, potrivit cărora din conținutul probelor prezentate de partea acuzării și puse ulterior la baza deciziei de condamnare de către instanța de apel, nu s-a constatat că, în faptele inculpatei Conoval Eugenia se întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

Subsidiar instanța de recurs reține că art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2), art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a transcris învinuirile aduse inculpatei Conoval Eugenia potrivit rechizitoriului, fără a înfăptui o analiză a învinuirilor aduse prin prisma prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, care stabilește, că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;

3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel, constatând faptele săvârșite de către inculpata Conoval Eugenia nu a analizat conținutul învinuirii aduse, care se referă de fapt la Dragan Petru și Budurin Lilia, iar ultimii deja au fost condamnați, or sentința Judecătoriei Florești din 03 februarie 2016 a devenit irevocabilă prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016.

Luând în considerație cele expuse supra Colegiul penal lărgit atestă că la examinarea cauzei în privința inculpatei Conoval Eugenia de către instanța de apel a fost admisă încălcarea dreptului inculpatei la un proces echitabil, prevăzut de dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv prin lipsa unei motivări corespunzătoare, care este considerată de către instanța europeană una dintre garanțiile dreptului la un proces echitabil, fiind o obligație a tribunalelor.

În consecință, ținând cont de faptul că părții acuzării prin dispunerea anterioară a rejudecării cauzei i s-a oferit posibilitatea de a susține învinuirile în cadrul unui proces contradictoriu, însă aceasta nu a realizat sarcina probației existenței în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor care i-au fost imputate, Colegiul penal lărgit, consideră că recursul ordinar declarat de către inculpata Conoval Eugenia, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel, ca fiind neîntemeiată, emisă cu încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, precum și constatată lipsa unei motivări corespunzătoare, cu menținerea sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 24 mai 2017.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpata Conoval Eugenia Spiridon în propria cauză penală, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2021 și se menține sentința Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 24 mai 2017, prin care:

Conoval Eugenia xxxxx a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 207, 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Craiu Nicolae

Plămădeală Ghenadie